

Dyrctidstillæg og Tilskud til Sædtillæg. Hvad Pensionerne til Personalet og Personalets Efterladte angaaer, da have disse siden 1850 uafbrudt udgjort mellem 30,000 Rd. og 35,000 Rd. aarligt, idet de Bestræbelser, der, som ovenfor omtalt, siden 1856—57 have gjort sig gjældende for at formindste den samlede Sum af de Lønninger, som medføre Pensionsret, ikke endnu have kunnet øve nogen Indflydelse paa selve Pensionssummens Størrelse. Siden 1853—54 har Statskassen derhos, som antydet, saagodtsom aarligt maattet udrede først Dyrctidstillæg og Sædtillæg og senere, siden 1858—59, Tilskud til Sædomsfrivningsstillæg til de ved Theatret Ansatte. Disse Tilskud have i de fleste Aar naaet det for dem satte Maximum af 15,000 Rd. og have i de 9 sidste Theateraar, 1859—68, udgjort i Gjennemsnit omtrent 12,400 Rd. aarligt, medens Theatret endda ved Siden deraf har maattet udrede ikke ubetydelige Beløb af dets egen Kasse (i Gjennemsnit i de 9 sidste Theateraar henved 5,400 Rd. aarligt) for at dække de dertil medgaaende Summer (i Gjennemsnit i de 9 sidste Theateraar ialt omtrent 17,800 Rd. aarligt).

Statskassen har saaledes i en Række af Aar, foruden det aarlige Tilskud til Theatret af 50,000 Rd., maattet udrede andre, deels directe, deels indirecte Tilskud til samme til et Beløb, der i enkelte Aar har været ligesaa stort som, ja endog større, og i de fleste andre Aar ikke synderligt mindre end hiint aarlige Tilskud. Det kan nu formeentligt ikke nægtes, at den Byrde, der saaledes er kommen til at paahvile Statskassen til Fordeel for Theatret, ikke blot er større, end man i 1851 havde tænkt sig, at Staten burde paatage sig for dette, men ogsaa i og for sig saa betydelig, at det ikke kan forundre, at denne Tingenes Stilling har fremkaldt mange Indsigelser, og at navnlig den Fordring har gjort sig gjældende, at Theatrets oeconomiske Stilling og Vilkaar paa ny maatte blive gjorte til Gjenstand for en omhyggelig Undersøgelse. For desto hurtigere at hidføre en Forandring i den bestaaende Tilstand, har Rigsdagen endog i de seneste Finantslove, i den for 1866—67 dog endnu kun i en be-

grændset Stikfelse, men i dem for 1867—68 og for 1868—69 ubetinget, optaget den Bestemmelse, at der i Aarets Løb ikke maatte finde nogen ny fast eller kongelig Ansættelse Sted, hvorved man i en meget stærket Form er kommen tilbage til Tilstanden, som den var fra 1850 til 1856, da ingen fast Ansættelse kunde finde Sted ved Theatret uden Rigsdagens særlige Samtykke.

Det er imidlertid ikke blot fra Statskassens Side, at Duffet om en Omordning af Theatrets nuværende Forhold til denne maa gjøre sig gjældende. Forffjellige deels administrative, deels legislative Foranstaltninger have medført, at de Dpoffreser, som Statskassen har underkastet sig for Theatret, alligevel ikke have været istand til at bringe dette i en god oeconomisk Stilling. Ikke blot har den i 1858 foretagne Ombygning af Theatrets Scene og Foyer, skjøndt den endnu mangler sin Fortsættelse, paaført Theatret en meget betydelig Gjældsforpligtelse, som kun med stor Anstrengelse hidtil har kunnet forrentes og afdrages paa den betingede Maade, og som senere er bleven yderligere betydeligt forøget ved andre ugunstige Omstændigheder (et mindre Tilskud fra Statskassen i et enkelt Aar osv.) og hviler trykkende paa Theatrets aarlige Budget. Men en ikke synderligt ringere Byrde er det blevet for Theatret, at Lovene om Sædomsfrivningstillæg, uanseet Theatrets etendommelige Forhold, ere blevne gjorte gjældende paa dets Personale, uden at Staten dog samtidigt har troet at burde give Theatret et saa stort Tilskud, som behøvedes til at afholde disse Tillæg. Som ovenfor berørt, have Sædtillægene i de fleste senere Aar ikke lidet oversteget Statskassens Tilskud dertil, og den derved fremkommende Byrde har, saameget mere som den ikke forud har ladet sig beregne, virket dobbelt trykkende ved et Institut, hvis aarlige Budget ikke i det Hele dreier sig om synderligt større Beløb end 200,000 Rd. Forsaavidt man herimod muligt vilde gjøre gjældende, at Sædomsfrivningstillæget ikke i de Aar, hvort det har været størst, vilde være blevet saameget større end Statskassens Tilskud dertil, som det har været, hvis Theatret ikke havde besluttet sig